

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 114

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 februarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 764 din 5 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 12, art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și art. 191 din Codul de procedură civilă	2–4
Decizia nr. 772 din 10 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. 1 și art. 147 din Codul familiei	5–7
Decizia nr. 787 din 17 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale	8–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
34. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unei licențe de dare în administrare pentru explorare	10
46. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind instituirea regimului de arie naturală protejată și declararea siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România	10–12
169. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea Acordului, încheiat prin schimb de note verbale semnate la Belgrad la 9 iulie 2015, respectiv 14 iulie 2015, între Guvernul României și Guvernul Republicii Serbia privind activitățile lucrative ale membrilor de familie ai membrilor misiunilor diplomatice și posturilor consulare	12–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
302. — Decizie privind aprobarea conducătorului executiv și aprobarea reluării activității Societății WISE INSURANCE BROKERS — S.R.L.	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 764**

din 5 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 12, art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și art. 191 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 191 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adrian Arvunescu în Dosarul nr. 23/109/2014/a6 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.352D/2015.

2. La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de către autorul excepției prin care acesta solicită admiterea acesteia.

3. Având cuvântul, autorul excepției face referire la existența unei excepții de neconstituționalitate similare, aflată pe rolul Curții Constituționale. Solicită acordarea unui termen de judecată în scopul conexării celor două dosare. De asemenea, solicită disjungerea celor două excepții de neconstituționalitate din dosarul aflat la termen. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii. Președintele Curții Constituționale, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992, respinge cererea formulată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate care solicită admiterea acesteia. Susține că modul și criteriile de repartizare a cauzelor pe complete de judecată, inclusiv repartizarea aleatorie a cauzelor, țin de procedura de judecată care, potrivit art. 126 din Constituție, trebuie reglementată prin lege. Or, prevederile din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară permit ca aceste elemente să fie reglementate prin Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, ceea ce contravine Legii fundamentale. În ceea ce privește incidentele procedurale, în speță cererea de recuzare, repartizarea cauzelor se face completului imediat următor, fără respectarea principiului repartizării aleatorii. Dispozițiile Codului de procedură civilă nu fac distincție între cereri introductive și

cereri incidentale în instanță, astfel încât nici în ceea ce privește repartizarea cauzelor nu ar trebui făcută această distincție.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară sunt norme tehnice, prin care legiuitorul, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, a statuat că modul și criteriile de repartizare a cauzelor pe complete de judecată se stabilesc prin Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești. Cu privire la dispozițiile art. 12, art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și art. 191 din Codul de procedură civilă, arată că acestea consacră principiul exercitării cu bună-credință a drepturilor procesuale stabilind sancțiunile aplicabile în cazul nerespectării acestora. Ele nu cuprind prevederi de natură să aducă atingere principiului liberului acces la justiție și dreptului la apărare. Dimpotrivă, art. 191 din Codul de procedură civilă conține suficiente garanții pentru respectarea dreptului la apărare și eliminarea arbitrarului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din data de 9 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 23/109/2014/a6, **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și ale art. 191 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Adrian Arvunescu cu ocazia soluționării unei cereri de reexaminare a amenzii judiciare.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia arată că, deși repartizarea cauzelor în mod aleatoriu este o normă de organizare judiciară cu rang de principiu, aceasta nu se mai aplică în cazul cererilor incidentale ca cea prin care se solicită recuzarea unui complet. Astfel, cererea de recuzare se repartizează pe baza unui criteriu nealeator, și anume completul imediat următor, care judecă aceeași materie, potrivit art. 98 alin. (2) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești. Permițând acest lucru, dispozițiile art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 sunt neconstituționale, contravenind prevederilor art. 24 alin. (3) din Constituție și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pe de-o parte, și art. 11 și art. 53 alin. (1) din Legea nr. 304/2004, pe de altă parte. Repartizarea cererii de recuzare a unui complet stabilit pe un criteriu nealeator nu doar încalcă prevederile Constituției, ci aduce și o vătămare efectivă a drepturilor procesuale, prin

aceea că un complet incompatibil este investit să soluționeze cererea de recuzare și alte incidente procedurale, fără a putea fi recuzat.

8. În continuare, susține că dispozițiile art. 191 din Codul de procedură civilă, precum și cele ale art. 12 și art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) din același act normativ sunt neconstituționale, încălcând prevederile art. 127 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Făcând aplicarea abuzivă a dispozițiilor art. 12 și art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a), coroborate, ce s-a soldat cu aplicarea unei amenzi judiciare, instanța a încălcat dreptul reclamantului de a participa la ședința de judecată. Pe cale de consecință și dispozițiile art. 191 sunt neconstituționale, deoarece, „achiesând la încălcarea dreptului corelativ al cetățeanului de a participa la ședința de judecată, și instanța de reexaminare a încălcat astfel acest drept, prin urmare publicitatea ședinței de judecată”.

9. **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În ce privește nerespectarea art. 127 din Constituție, arată că, în jurisprudența Curții Constituționale, s-a statuat că principiul publicității nu are un caracter absolut, legiuitorul având posibilitatea de a deroga de la acesta, cu atât mai mult cu cât aceste derogări privesc soluționarea unor incidente apărute în cadrul unor cauze ce se soluționează cu respectarea articolului 127. Totodată, apreciază ca nefondată critica adusă dispozițiilor art. 191 din Codul de procedură civilă. Textul de lege criticat asigură garanții pentru respectarea prezumției de nevinovăție, prin stabilirea principiului contradictorialității, precum și prin darea în competența altui complet a soluționării cererii de reexaminare a amenzii judiciare.

10. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004, arată că aceasta este neîntemeiată. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 1.561/2011 și nr. 513/2012. De asemenea, arată că, prin Decizia nr. 105/2011, Curtea Constituțională a reținut că, în condițiile în care reglementarea competenței și a procedurii de judecată se află în aria de reglementare a legiuitorului, instituirea unui regim juridic derogatoriu de la dreptul comun, stabilit tot de către acesta într-un domeniu care, prin specificul său, face necesară o asemenea reglementare, nu conține niciun aspect de neconstituționalitate.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate Curtea observă că, deși autorul excepției aduce critici atât dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 și dispozițiilor art. 191 din Codul de procedură civilă, cât și celor ale art. 12 și art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) din același cod, instanța de judecată, fără a analiza întrunirea condițiilor de admisibilitate referitoare la fiecare dintre dispozițiile vizate, a sesizat instanța de contencios constituțional doar cu excepția de neconstituționalitate a art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și a art. 191 din Codul de procedură civilă.

15. Astfel, având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 122 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014, precum și motivarea autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și dispozițiile art. 12, art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și art. 191 din Codul de procedură civilă. Legea nr. 304/2004 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004: „(1) Prin *Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești se stabilesc: [...]*

b) modul și criteriile de repartizare a cauzelor pe complete de judecată, în vederea asigurării respectării principiilor distribuției aleatorii și continuității.”;

— Art. 12 din Codul de procedură civilă: „(1) *Drepturile procesuale trebuie exercitate cu bună-credință, potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege și fără a se încălca drepturile procesuale ale altei părți.*

(2) Partea care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv răspunde pentru prejudiciile materiale și morale cauzate. Ea va putea fi obligată, potrivit legii, și la plata unei amenzi judiciare.

(3) De asemenea, partea care nu își îndeplinește cu bună-credință obligațiile procesuale răspunde potrivit alin. (2).”;

— Art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă: „(1) *Dacă legea nu prevede altfel, instanța, potrivit dispozițiilor prezentului articol, va putea sancționa următoarele fapte săvârșite în legătură cu procesul, astfel:*

1. cu amendă judiciară de la 100 lei la 1.000 lei:

a) introducerea, cu rea-credință, a unor cereri principale, accesorii, adiționale sau incidentale, precum și pentru exercitarea unei căi de atac, vădit netemeinice”;

— Art. 191 din Codul de procedură civilă: „(1) *Împotriva încheierii prevăzute la art. 190, cel obligat la amendă sau despăgubire va putea face numai cerere de reexaminare, solicitând, motivat, să se revină asupra amenzii ori despăgubirii sau să se dispună reducerea acesteia.*

(2) Cererea se face în termen de 15 zile, după caz, de la data la care a fost luată măsura sau de la data comunicării încheierii.

(3) În toate cazurile, cererea se soluționează, cu citarea părților, prin încheiere, dată în camera de consiliu, de către un alt complet decât cel care a stabilit amenda sau despăgubirea.

(4) Încheierea prevăzută la alin. (3) este definitivă.”

16. În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 126 alin. (2) referitor la competența instanțelor judecătorești și

art. 127 referitor la caracterul public al dezbaterilor. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin cererea formulată la data de 11 iunie 2015, autorul excepției de neconstituționalitate a solicitat reexaminarea amenzii judiciare care i-a fost aplicată prin Încheierea de ședință din data de 10 martie 2015, încheiere pronunțată în cadrul soluționării unui litigiu de muncă — contestație privind o decizie de concediere. La data de 1 iulie 2015, autorul excepției formulează cerere de recuzare a președintelui completului investit cu soluționarea cererii de reexaminare, prin încheierea pronunțată la aceeași dată, cererea de recuzare fiind respinsă. Ulterior, la data de 7 septembrie 2015, a formulat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 și a celor ale art. 12, art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și art. 191 din Codul de procedură civilă, instanța de contencios constituțional fiind sesizată prin Încheierea din 9 septembrie 2015 a Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale. Prin aceeași încheiere, s-a revenit asupra sancțiunii amenzii, reclamantul fiind exonerat de obligația de plată a acesteia.

18. Cu privire la excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004, Curtea observă că autorul excepției formulează criticile de neconstituționalitate din perspectiva repartizării și soluționării cererilor de recuzare. Având în vedere aceste aspecte, Curtea apreciază că dispozițiile art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004, din perspectiva criticată de autorul excepției, nu au legătură cu soluționarea cauzei, și anume soluționarea cererii de reexaminare a amenzii judiciare. Astfel, conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”. Or,

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și a dispozițiilor art. 12, art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și art. 191 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adrian Arvunescu în Dosarul nr. 23/109/2014/a6 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

„*legătura cu soluționarea cauzei*” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului.

19. Prin urmare, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 139 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, acestea neavând legătură cu soluționarea cauzei.

20. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12, art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și art. 191 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost formulată, Curtea observă că autorul acesteia susține, în esență, că, aplicându-i amenda judiciară, instanța de judecată l-a pus în imposibilitatea de a participa la ședințele de judecată, ceea ce contravine prevederilor constituționale invocate.

21. Curtea apreciază că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, în realitate, fiind nemulțumit de aplicarea legii de către instanță în cazul său. Astfel, Curtea constată că motivarea excepției de neconstituționalitate relevă aspecte care țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanța de judecată, probleme ce nu intră în competența de soluționare a instanței de contencios constituțional, care, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea acesteia, asigură controlul de constituționalitate prin raportare la prevederile Legii fundamentale. Curtea a statuat în jurisprudența sa că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de instanțele de judecată, controlul judecătoresc realizându-se, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „*(...) prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”, astfel încât urmează să respingă și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12, art. 187 alin. (1) pct. 1 lit. a) și art. 191 din Codul de procedură civilă, ca inadmisibilă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 772

din 10 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. 1 și art. 147 din Codul familiei

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. 1 și art. 147 din Codul familiei, excepție ridicată de Ana Bontaș în Dosarul nr. 2.522/100/2014/a1 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 381D/2015 al Curții Constituționale.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința din 29 octombrie 2015, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 10 noiembrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Decizia civilă nr. 1.338/2015 din 5 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.522/100/2014/a1, **Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 alin. 1 și art. 147 din Codul familiei.**

4. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ana Bontaș cu prilejul soluționării recursului împotriva Încheierii civile din 23 octombrie 2014, pronunțată de Tribunalul Maramureș, prin care această instanță judecătorească a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. 118 alin. 1 și art. 147 din Codul familiei.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată, în esență, că, potrivit art. 118 alin. (1) și art. 147 din Codul familiei, tutela este concepută ca o sarcină, impusă în mod obligatoriu tutorelui, acesta neavând un drept de opțiune în sensul acceptării sau nu a calității de tutore. Această reglementare contravine dispozițiilor art. 26 din Constituție, care ocrotesc dreptul la viață intimă, familială și privată, precum și ale art. 42 din Legea fundamentală, care interzic munca forțată. Potrivit susținerilor autoarei excepției, în prezent, instituția tutelei este astfel reglementată încât presupune acceptul tutorelui pentru a dobândi această calitate.

6. Curtea de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile de lege criticate nu sunt contrare dispozițiilor art. 26 și art. 42 din Constituție, precum și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Deși formal tutela a fost concepută ca o sarcină impusă în mod obligatoriu tutorelui, aceste prevederi nu pot fi interpretate decât în raport de celelalte dispoziții ale Codului familiei, care dau posibilitatea persoanei să refuze sarcina tutelei, în anumite condiții, sau să ceară înlocuirea sa. De altfel, numirea ca tutore a unei persoane s-a realizat prin apreciere de la caz la caz, verificându-se în ce condiții o persoană poate fi numită ca tutore, fiind, de regulă, numită în raport de relațiile familiale pe care persoana ocrotită le are cu persoana în sarcina căreia s-a dispus tutela. Acesta este și motivul pentru care dreptul tutorelui la viață privată nu este încălcat, iar tutela nu este retribuită în baza acestor dispoziții legale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 118 alin. 1 și art. 147 din Codul familiei sunt constituționale. Reține că dispozițiile legale criticate potrivit cărora persoana care este numită tutore nu poate refuza această sarcină, iar regulile privitoare la tutela minorului care nu a împlinit vârsta de paisprezece ani se aplică și în cazul tutelei celui pus sub interdicție, în măsura în care legea nu dispune altfel, nu aduc atingere normelor constituționale care consacră viața intimă, familială și privată și nici celor care interzic munca forțată. Tutela este o sarcină gratuită și obligatorie, în virtutea căreia o anumită persoană, denumită tutore, este chemată să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile care îi revin în scopul apărării intereselor persoanei ocrotite. Mai mult, la stabilirea tutelei se au în vedere relațiile personale, condițiile materiale și garanțiile pe care le prezintă cel chemat la tutelă. În plus, imposibilitatea tutorelui de a refuza sarcina este necesar să fie interpretată în raport cu art. 118 alin. 2 din Codul familiei care prevede cazurile în care tutela poate fi refuzată sau se poate cere înlocuirea acesteia. Pe cale de consecință, tutorele are posibilitatea să refuze sarcina tutelei în situația în care se încadrează în unul dintre cazurile prevăzute la art. 118 alin. 2 din Codul familiei, astfel nefiind încălcate normele constituționale referitoare la viața intimă, familială și privată și la interzicerea muncii forțate. De altfel, potrivit art. 42 alin. (2) lit. c) teza finală din Constituție, nu constituie muncă forțată prestațiile care fac parte din obligațiile civile normale stabilite de lege.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autoarea excepției, Ana Bontaș, și de părțile Marioara Helindean, Andrei-Vasile Helindean și Ovidiu-Paul Helindean, susținerile avocatului autorului excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 118 alin. 1 și art. 147 din Codul familiei, republicat în Buletinul Oficial nr. 13 din 18 aprilie 1956, având următorul cuprins:

— Art. 118 alin. 1: „*Cel numit tutore nu poate refuza această sarcină.*”;

— Art. 147: „*Regulile privitoare la tutela minorului care nu a împlinit vârsta de paisprezece ani se aplică și în cazul tutelei celui pus sub interdicție, în măsura în care legea nu dispune altfel.*”

12. Curtea observă că, potrivit art. 230 lit. m) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, „*La data intrării în vigoare a Codului civil se abrogă:*

(...)

m) Legea nr. 4/1953 privind Codul familiei, republicată în Buletinul Oficial nr. 13 din 18 aprilie 1956, cu modificările și completările ulterioare.”

13. În prezent, procedura de numire a tutorelui este reglementată de art. 119 alin. (1) din Codul civil, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 15 iulie 2011, potrivit căruia „*Numirea tutorelui se face, cu acordul acestuia, de către instanța de tutelă în camera de consiliu, prin încheiere definitivă. Atunci când desemnarea tutorelui s-a făcut prin contract de mandat, cel desemnat tutore nu poate refuza numirea decât pentru motivele prevăzute la art. 120 alin. (2).*” De asemenea, prevederile art. 170 din Codul civil stabilesc că, „*Prin hotărârea de punere sub interdicție, instanța de tutelă numește, de îndată, un tutore pentru ocrotirea celui pus sub interdicție judecătorească. Dispozițiile art. 114—120 se aplică în mod corespunzător.*”

14. În același timp, astfel cum rezultă din cuprinsul actului de sesizare a Curții Constituționale, Curtea reține că, în cauza dedusă judecării instanței judecătorești, continuă să producă efecte juridice prevederile art. 118 alin. (1) și ale art. 147 din Codul familiei. În aceste condiții și având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2014, prin care Curtea a statuat că sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se

producă și după ieșirea lor din vigoare, prevederile art. 118 alin. 1 și ale art. 147 din Codul familiei urmează a fi supuse controlului de constituționalitate.

15. În opinia autoarei excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 26 privind viața intimă, familială și privată și art. 42 privind interzicerea muncii forțate. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispoziții privind dreptul la respectarea vieții private și de familie.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, critica de neconstituționalitate vizează opțiunea legiuitorului de a reglementa tutela ca o sarcină obligatorie a tutorelui, spre deosebire de reglementarea actuală, cuprinsă în art. 119 alin. (1) din Codul civil, care prevede condiția exprimării acordului persoanei pentru a fi numită ca tutore.

17. Din examinarea criticii de neconstituționalitate formulate, Curtea reține că prevederile art. 118 alin. 1 din Codul familiei stabilesc natura juridică a tutelei în sensul că aceasta este o sarcină, pe care persoana numită ca tutore nu o poate refuza. Totodată, regulile privitoare la tutela minorului care nu a împlinit vârsta de paisprezece ani se aplică și în cazul tutelei celui pus sub interdicție, potrivit art. 147 din Codul familiei.

18. Analizând prevederile de lege criticate în ansamblul reglementărilor cuprinse în titlul III din Codul familiei, referitor la ocrotirea celor lipsiți de capacitate, cu capacitate restrânsă și a altor persoane, Curtea reține că tutela este o obligație juridică, în virtutea căreia o anumită persoană, denumită tutore, este chemată să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile care îi revin în scopul apărării intereselor persoanei ocrotite. La stabilirea tutelei se au în vedere relațiile personale, condițiile materiale și garanțiile pe care le prezintă cel chemat la tutelă.

19. În același timp, Curtea reține că imposibilitatea tutorelui de a refuza sarcina tutelei nu este absolută, de vreme ce art. 118 alin. 2 din Codul familiei prevede cazurile în care tutela poate fi refuzată sau se poate cere înlocuirea acesteia. Astfel, poate refuza sarcina tutelei: femeia însărcinată sau mama unui copil mai mic de opt ani, cel care crește și educă doi sau mai mulți copii, cel care exercită o altă tutelă sau o curatelă, cel care din cauza bolii, a infirmității, a felului îndeletnicirii, a depărtării domiciliului de locul unde se află bunurile minorului sau *din alte motive întemeiate*, nu ar putea să îndeplinească această sarcină. Tutorele are, așadar, posibilitatea să refuze sarcina tutelei în situația în care se încadrează în unul dintre cazurile prevăzute la art. 118 alin. 2 din Codul familiei sau să solicite înlocuirea sa, în trei ani de la numire, potrivit art. 148 din Codul familiei.

20. Reținând că tutela este o obligație cu caracter civil, fiind stabilită prin lege pentru ocrotirea persoanelor lipsite de capacitate sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, și că aceasta poate fi remunerată, potrivit art. 121 alin. 2 din Codul familiei, Curtea constată că prevederile art. 118 alin. 1 și art. 147 din Codul familiei nu contravin dispozițiilor art. 42 alin. (2) lit. c) din Constituție, potrivit cărora nu constituie muncă forțată prestațiile care fac parte din obligațiile civile normale stabilite de lege.

21. Mai mult, din examinarea înscrisurilor aflate la dosarul cauzei, Curtea observă că, în cauza de față, desemnarea

tutorelui a fost făcută la cererea expresă a autorului excepției de neconstituționalitate.

22. Referitor la invocarea în susținerea criticii de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Constituție și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea reține că, în conformitate cu dispozițiile art. 8 paragraful 2 din Convenție, este permis amestecul unei autorități publice în exercitarea dreptului la viață intimă, în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.

23. Sub acest aspect, Curtea reține că tutela, astfel cum este reglementată prin prevederile de lege criticate, are drept scop protecția efectivă a persoanei puse sub interdicție, fiind justificată de necesitatea luării unor măsuri speciale determinate de starea de sănătate mintală a unei persoane și răspunzând astfel unei nevoi sociale imperioase. Astfel, art. 1 din Legea nr. 487/2002 a sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 13 septembrie 2012, sănătatea mintală reprezintă o componentă fundamentală a sănătății individuale și constituie un obiectiv major al politicii de sănătate publică.

24. Potrivit dispozițiilor cuprinse în art. 142 și urm. din Codul familiei, măsura punerii sub interdicție se dispune de instanța judecătorească în cazul celui care nu are discernământ pentru a se îngriji de interesele sale, din cauza alienației mintale ori debilității mintale. Hotărârea de punere sub interdicție rămasă irevocabilă va fi comunicată de instanța judecătorească autorității tutelare, care va desemna un tutore. Regulile privitoare la tutela minorului care nu a împlinit vârsta de paisprezece ani se aplică și în cazul tutelei celui pus sub interdicție, în măsura în care legea nu dispune altfel. Potrivit art. 149 din Codul familiei, tutorele este dator să îngrijească de persoana celui pus sub interdicție, spre a-i grăbi vindecarea și a-i îmbunătăți condițiile de viață. Autoritatea tutelară, de acord cu serviciul sanitar competent și ținând seama de împrejurări,

va hotărî dacă cel pus sub interdicție va fi îngrijit la locuința lui ori într-o instituție sanitară. Totodată, desemnarea tutorelui are loc ținând cont, în principal, de relațiile personale pe care le prezintă cel chemat la tutelă față de persoana ocrotită, în timp ce tutorele are posibilitatea de a refuza această sarcină, în condițiile legii.

25. În aceste condiții, Curtea constată că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate raportată la normele fundamentale privind dreptul la viață intimă, familială și privată.

26. În plus, invocarea, în susținerea excepției, a dispozițiilor art. 119 alin. (1) din Codul civil potrivit cărora numirea tutorelui se face, de către instanța de tutelă, acordul său, nu conduce la concluzia neconstituționalității art. 118 alin. 1 și art. 147 din Codul familiei. Curtea reiterează că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

27. Cât privește raportarea la dispozițiile art. 53 din Constituție, Curtea reține că acestea au fost invocate direct în susținerile orale ale avocatului autorului excepției în fața instanței de contencios constituțional, motiv pentru care aceste critici de neconstituționalitate nu pot fi primite. În acest sens, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 219 din 2 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 11 iunie 2015, că invocarea în susținerea excepției a unor dispoziții constituționale direct în fața Curții, și nu în fața instanței de judecată, contravine art. 10 alin. (2) și art. 29 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992, întrucât cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate rezultă din încheierea de sesizare și din motivarea scrisă a autorului, iar aceasta din urmă nu poate fi completată în fața Curții Constituționale cu elemente noi, ce nu au fost puse în discuția părților în fața instanței judecătorești.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ana Bontaș în Dosarul nr. 2.522/100/2014/a1 al Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 118 alin. 1 și art. 147 din Codul familiei sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 787

din 17 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sinaia în Dosarul nr. 2.200/310/2014 al Judecătoria Sinaia care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 648 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate. Se susține că autorul excepției deduce neconstituționalitatea textului criticat din compararea sa cu un text de lege care se aplică în faza de judecată. Se observă, totodată, că prevederile art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 nu au fost niciodată în vigoare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința penală nr. 37 din 19 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.200/310/2014, **Judecătoria Sinaia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale**, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sinaia într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri referitoare la încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013, prin abrogarea prevederilor art. 488 alin. (3) din Codul de procedură penală, creează o situație de inechitate în aplicarea tratamentului sancționator al persoanelor care au aceeași

poziție procesuală, dar se află în momente diferite ale procesului penal, respectiv cele care, în timpul urmăririi penale, încheie un acord de recunoaștere a vinovăției și cele care, în timpul cercetării judecătorești, recunosc săvârșirea faptelor reținute în sarcina lor prin rechizitoriu. Se arată că, în realitate, faza procesuală în care se află fiecare dintre aceste persoane nu ar trebui să prezinte relevanță, din perspectiva regimului sancționator aplicat, deoarece, prin reglementarea acestor instituții, legiuitorul a urmărit să scurteze durata procesului penal, instituind atât pentru persoanele care încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, cât și pentru cele care își recunosc vinovăția în fața instanței de judecată beneficiul reducerii limitelor de pedeapsă, intenție exprimată în expunerea de motive ce însoțește proiectul Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală. Se susține că, prin urmare, subiecții aceluiasi tip de raport juridic beneficiază, prin intrarea în vigoare a textului criticat, de un regim juridic diferențiat, care nu are o justificare obiectivă și rezonabilă. Se mai arată că textul criticat are ca efect descurajarea încheierii acordurilor de recunoaștere a vinovăției, prin eliminarea factorului stimulat, care constă în reducerea cu o treime a pedepsei. Acest din urmă aspect determină recurgerea la proceduri lungi și costisitoare, cu impact negativ asupra duratei soluționării cauzelor. Se face trimitere la scopul instituției acordului de recunoaștere a vinovăției exprimat în Expunerea de motive a Legii nr. 255/2013 și se susține că acesta este încălcat prin prevederile art. 102 pct. 288 din această lege. Se mai arată că soluția legislativă criticată încalcă dreptul la un proces echitabil, prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenție. Se susține, totodată, încălcarea, prin textul criticat a prevederilor art. 53 din Legea fundamentală, întrucât restrângerea, prin art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013, a dreptului la un proces echitabil nu satisface condițiile impuse prin norma constituțională anterior referită.

6. **Judecătoria Sinaia** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se susține că soluția legislativă prevăzută la art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 este discriminatorie, inechitabilă și restrictivă de drepturi în mod nejustificat și că aceasta creează o diferență nejustificată de tratament juridic între persoane care se află în situații similare. Se arată că, pentru aceste motive, textul criticat contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție. Se subliniază faptul că această soluție este consfințită și prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 25 din 17 noiembrie 2014 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a problemei de drept referitoare la posibilitatea procurorului, în faza de urmărire penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, de a reține în încadrarea juridică dată faptei inculpatului și dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea

săvârșită, prin care instanța supremă a stabilit că procurorul nu poate, în faza de urmărire penală, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, să rețină dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, cu consecințe directe asupra reducerii limitelor de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, care au următorul cuprins: „*La articolul 480, alineatul (3) se abrogă*”.

11. Art. 480 din Codul de procedură penală referitor la condițiile încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției prevedea la alin. (3), abrogat prin dispozițiile art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013, că: „*Inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei amenzii*.”

12. Se susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 461 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 17 august 2015, a reținut că acordul de recunoaștere a vinovăției reprezintă o procedură specială ce are ca obiect, conform art. 479 din Codul de procedură penală, recunoașterea comiterii faptei și acceptarea încadrării juridice pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea penală și privește felul și cuantumul pedepsei, precum și forma de executare a acesteia.

14. Potrivit art. 478 din Codul de procedură penală, în cursul urmăririi penale, după punerea în mișcare a acțiunii penale, inculpatul și procurorul pot încheia un acord, ca urmare a recunoașterii vinovăției de către inculpat. Acordul de recunoaștere a vinovăției poate fi inițiat atât de către procuror, cât și de către inculpat. Limitele încheierii lui sunt stabilite prin avizul prealabil și scris al procurorului ierarhic superior, iar efectele sunt supuse aceluiași aviz. Conform art. 480 din Codul de procedură penală, acordul de recunoaștere a vinovăției se

poate încheia numai cu privire la infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa amenzii sau a închisorii de cel mult 7 ani, atunci când, din probele administrate, rezultă suficiente date cu privire la existența faptei pentru care s-a pus în mișcare acțiunea penală și cu privire la vinovăția inculpatului.

15. Spre deosebire de acordul de recunoaștere a vinovăției, recunoașterea învinuirii are loc în faza judecătii în primă instanță. Aceasta constituie o procedură simplificată de judecare și soluționare a cauzei, în cadrul căreia inculpatul recunoaște situația de fapt reținută în sarcina sa prin rechizitoriu și solicită să fie judecat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale și a înscrisurilor noi prezentate de părți și de persoana vătămată. Conform art. 374 alin. (4) din Codul de procedură penală, în cazurile în care acțiunea penală nu vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață, președintele completului pune în vedere inculpatului că poate solicita ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, dacă recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa, aducându-i, totodată, la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală. Potrivit acestora din urmă, recunoașterea de către inculpat a învinuirii are ca efect reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii și reducerea cu o pătrime a acestor limite în cazul pedepsei amenzii.

16. Curtea a reținut, de asemenea, că regimul sancționator prevăzut la art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală în cazul recunoașterii învinuirii a fost reglementat prin art. 480 alin. (3) din Codul de procedură penală și pentru cazul încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției. Art. 480 alin. (3) din Codul de procedură penală a fost însă abrogat prin dispozițiile art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, nefiind astfel niciodată în vigoare. Prin urmare, Curtea a constatat că în susținerea neconstituționalității prevederilor art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 sunt comparate două texte legale, dintre care unul este în vigoare și este aplicabil în faza de judecată, iar cel de-al doilea nu a fost niciodată în vigoare și, așadar, nici aplicat în cursul urmăririi penale, întrucât a fost abrogat prin legea de punere în aplicare a actului normativ din cuprinsul căruia a făcut parte.

17. Curtea a reținut că, în aceste condiții, neconstituționalitatea textului criticat este dedusă prin compararea celor două instituții sub aspectul regimului sancționator aplicabil, argumentele expuse în susținerea pretinsei neconstituționalități referindu-se la posibilitatea aplicării regimului sancționator prevăzut în cazul procedurii recunoașterii învinuirii și cu privire la acordul de recunoaștere a vinovăției. Or, având în vedere prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, conform căroră „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 este inadmisibilă.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor anterior arătate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 pct. 288 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sinaia în Dosarul nr. 2.200/310/2014 al Judecătoria Sinaia.

Decizia se comunică Judecătoria Sinaia și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 17 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea unei licențe de dare în administrare pentru explorare

Având în vedere prevederile art. 13 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de dare în administrare pentru explorare nr. 18.775/2015 privind explorarea resurselor de apă minerală terapeutică și gaze necombustibile (dioxid de carbon mofetic) din perimetrul Szejke, județul Harghita, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de

concedent, și municipiul Odorheiu Secuiesc, în calitate de administrator.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gheorghe Duțu

București, 3 februarie 2016.

Nr. 34.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind instituirea regimului de arie naturală protejată și declararea siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 106.355/AC din 30 decembrie 2015 al Direcției biodiversitate, ținând cont de avizul Academiei Române nr. 3.791/CJ din 28 decembrie 2015,

în baza prevederilor art. 8 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare,

În temeiul art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se instituie regimul de arie naturală protejată și se declară ca situri de importanță comunitară zonele prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Se instituie regimul de arie naturală protejată pentru suprafețe suplimentare și se declară ca situri de importanță comunitară pentru suprafețe extinse siturile prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Lista consolidată a siturilor de importanță comunitară se publică pe site-ul web al autorității publice centrale pentru protecția mediului în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin.

Art. 2. — (1) Limitele siturilor de importanță comunitară prevăzute în lista consolidată a siturilor de importanță comunitară se pun la dispoziție de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin intermediul serviciilor de vizualizare și de descărcare ale setului de date „ariile naturale protejate din România”, care poate fi găsit prin intermediul serviciilor de căutare prin intermediul geoportalului INSPIRE al Comisiei Europene (<http://inspire-geoportal.ec.europa.eu/discovery/>), în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va pune la dispoziția factorilor interesați informații referitoare la setul de date „ariile naturale protejate din România” prin intermediul metadatelor aferente acestui set de date care poate fi găsit prin intermediul serviciilor de căutare prin intermediul geoportalului INSPIRE al Comisiei Europene (<http://inspire-geoportal.ec.europa.eu/discovery/>), în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va pune la dispoziția factorilor interesați un ghid cu informații referitoare la modul de descoperire al setului de date și modul de utilizare al serviciilor de vizualizare și de descărcare, prin

intermediul site-ului www.biodiversity.ro, în secțiunea „Date GIS”.

(4) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va pune la dispoziția factorilor interesați un instrument web-GIS pentru vizualizarea setului de date „ariile naturale protejate din România” în raport cu alte straturi de fundal la adresa <http://ariiiprotejate.biodiversity.ro/>, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin.

(5) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va actualiza periodic setul de date „ariile naturale protejate din România” ca urmare a delimitării la o scară cu o precizie mai bună, ca urmare a conformării la specificațiile tehnice INSPIRE și/sau pentru asigurarea topologiei cu alte seturi de date INSPIRE proprii și va consemna actualizările în fișierul de metadate aferent setului de date.

Art. 3. — (1) Formularele standard Natura 2000 completate pentru siturile de importanță comunitară prevăzute la art. 1 alin. (3) se publică pe site-ul web al autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(2) Formularele standard Natura 2000, prevăzute la alin. (1), se actualizează periodic în baza informațiilor noi colectate ca urmare a monitorizării și cercetărilor derulate la nivelul siturilor.

(3) Actualizarea formularelor standard Natura 2000 se face electronic, în aplicația informatică special dezvoltată în acest sens, disponibilă la adresa de internet <http://ibis.anpm.ro>.

Art. 4. — Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va raporta baza de date aferentă siturilor Natura 2000, conform procedurilor de raportare specifice stabilite de către Comisia Europeană.

Art. 5. — Anexele 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Cristiana Pașca Palmer

București, 12 ianuarie 2016.
Nr. 46.

ANEXA Nr. 1

LISTA SITURILOR de importanță comunitară

1. ROSCI0274 Agârbiciu	20. ROSCI0405 Dealurile Strehaia — Bâtlanele
2. ROSCI0276 Albești	21. ROSCI0409 Fânațele de la Bogdana
3. ROSCI0282 Arpașu de Sus	22. ROSCI0410 Fânațele de la Sucutard
4. ROSCI0288 Băilești	23. ROSCI0411 Groșii Țibleșului
5. ROSCI0301 Bogata	24. ROSCI0412 Ivrinezu
6. ROSCI0302 Bozânta	25. ROSCI0413 Lobul sudic al Câmpului de Phyllophora al
lui Zernov
7. ROSCI0311 Canionul Viteaz	26. ROSCI0414 Lovrin
8. ROSCI0312 Castanii comestibili de la Buia	27. ROSCI0415 Lunca Bârsei
9. ROSCI0313 Confluența Mureș cu Arieș	28. ROSCI0416 Măgura Bătarci
10. ROSCI0317 Cordăreni — Vorniceni	29. ROSCI0417 Manoleasa
11. ROSCI0332 Coșava Mică	30. ROSCI0418 Movilele de la Iacobeni
12. ROSCI0340 Cuiugiuc	31. ROSCI0419 Mureșul Mijlociu — Cugir
13. ROSCI0342 Pădurea Târgu Mureș	32. ROSCI0420 Oprănești
14. ROSCI0351 Culmea Cucuieți	33. ROSCI0421 Pădurea celor Două Veverițe
15. ROSCI0371 Cumpărătura	34. ROSCI0422 Pădurea Dandara — Corneanca
16. ROSCI0372 Dăbuleni — Potelu	35. ROSCI0423 Pădurea Dorobanțul
17. ROSCI0396 Dealul Pădurea Murei — Sângeorzu Nou	36. ROSCI0424 Pădurea și Lacul Mărgineni
18. ROSCI0397 Dealurile Podoleni	37. ROSCI0425 Pădurea Șemița
19. ROSCI0404 Dealurile Racovițeni	

38. ROSCI0426 Pădurea Ștorobăneasa	47. ROSCI0435 Someșul între Rona și Țicău
39. ROSCI0427 Pajiștile de la Liteni — Săvădisla	48. ROSCI0436 Someșul Inferior
40. ROSCI0428 Pajiștile de la Mănărade	49. ROSCI0437 Someșul Mare între Mica și Beclean
41. ROSCI0429 Pajiștile de la Moriști și Cojocna	50. ROSCI0438 Spinoasa
42. ROSCI0430 Pajiștile de la Tiur	51. ROSCI0439 Valea Chiuruților
43. ROSCI0431 Pajiștile dintre Șeica Mare și Veșeud	52. ROSCI0440 Valea Șardului
44. ROSCI0432 Prunișor	53. ROSCI0441 Viile Tecii
45. ROSCI0433 Seaca	54. ROSCI0442 Vlădaia — Oprișor
46. ROSCI0434 Siretul Mijlociu	

ANEXA Nr. 2

**LISTA SITURILOR
de importanță comunitară extinse**

1. ROSCI0281 Cap Aurora	16. ROSCI0118 Movilele de la Păucea
2. ROSCI0285 Codrii seculari de la Strâmbu-Băiuț	17. ROSCI0367 Râul Mureș între Morești și Ogra
3. ROSCI0290 Coridorul Ialomiței	18. ROSCI0368 Râul Mureș între Deda și Reghin
4. ROSCI0058 Dealul lui Dumnezeu	19. ROSCI0231 Nădab — Socodor — Vărșand
5. ROSCI0218 Dealul Mocrei Rovina Ineu	20. ROSCI0154 Pădurea Glodeni
6. ROSCI0295 Dealurile Clujului Est	21. ROSCI0197 Plaja submersă Eforie Nord — Eforie Sud
7. ROSCI0062 Defileul Crișului Repede — Pădurea Craiului	22. ROSCI0210 Râpa Lechința
8. ROSCI0066 Delta Dunării — zona marină	23. ROSCI0374 Râul Negru
9. ROSCI0080 Fânașurile de la Glodeni	24. ROSCI0215 Recifii Jurasici Cheia
10. ROSCI0088 Gura Vedei — Șaica — Slobozia	25. ROSCI0227 Sighișoara Târnava Mare
11. ROSCI0093 Insulele stepice Șura Mică — Slimnic	26. ROSCI0394 Someșul Mic
12. ROSCI0094 Izvoarele sulfuroase submarine de la Mangalia	27. ROSCI0268 Valea Vâlsanului
13. ROSCI0103 Lunca Buzăului	28. ROSCI0269 Vama Veche — 2 Mai
14. ROSCI0316 Lunca Râului Doamnei	29. ROSCI0273 Zona marină de la Capul Tuzla
15. ROSCI0113 Mlaștina după Luncă	

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind publicarea Acordului, încheiat prin schimb de note verbale semnate la Belgrad la 9 iulie 2015, respectiv 14 iulie 2015, între Guvernul României și Guvernul Republicii Serbia privind activitățile lucrative ale membrilor de familie ai membrilor misiunilor diplomatice și posturilor consulare

În baza art. 29 alin. (7) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,
în temeiul art. 46 alin. (3) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor,
cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Acordul, încheiat prin schimb de note verbale semnate la Belgrad la 9 iulie 2015, respectiv 14 iulie 2015, între Guvernul României și Guvernul Republicii Serbia privind activitățile lucrative ale membrilor de familie ai membrilor misiunilor diplomatice și posturilor consulare.

p. Ministrul afacerilor externe,
George Ciamba,
secretar de stat

București, 25 ianuarie 2016.
Nr. 169.

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Serbia
Nr. 461-1/2015

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Serbia prezintă complimentele sale Ambasadei României la Belgrad și are onoarea de a propune încheierea unui acord între Guvernul Republicii Serbia și Guvernul României privind activitățile lucrative ale membrilor de familie ai membrilor misiunilor diplomatice și posturilor consulare cu următorul conținut:

„Guvernul Republicii Serbia și Guvernul României, denumite în continuare *părți*, având în vedere facilitarea activităților lucrative ale membrilor de familie ai unui membru al misiunii diplomatice sau al unui post consular al statului acreditant, au convenit după cum urmează:

1. Obiectul Acordului și definiții

(1) Membrii de familie care fac parte din gospodăria unui membru al misiunii diplomatice sau al postului consular ale statului acreditant vor fi autorizați, pe bază de reciprocitate, să desfășoare activități cu scop lucrativ în statul acreditat, în conformitate cu prevederile legale și reglementările statului acreditar și în conformitate cu prevederile prezentului acord.

(2) Pentru scopurile prezentului acord:

(a) *membru al misiunii diplomatice sau postului consular* înseamnă orice persoană angajată de statul acreditant la o misiune diplomatică sau un post consular, care nu este cetățean sau rezident permanent al statului acreditar;

(b) *membru de familie* înseamnă soțul/soția unui membru al misiunii diplomatice sau al postului consular și copiii până la vârsta de 25 de ani care fac parte din gospodăria unui membru al misiunii diplomatice sau al postului consular.

2. Autorizarea de a desfășura activități lucrative

(1) Autorizarea de a desfășura activități lucrative acordată membrului de familie al membrului misiunii diplomatice sau postului consular își va înceta valabilitatea la încheierea misiunii membrului misiunii diplomatice sau postului consular.

(2) Autorizarea de a desfășura activități lucrative își va înceta valabilitatea în cazul în care membrul de familie nu mai face parte din gospodăria membrului misiunii diplomatice sau postului consular.

(3) Autorizarea poate fi refuzată în acele cazuri în care, din motive de securitate, de exercitare a autorității publice sau de protejare a interesului național al statului acreditar, numai cetățeni ai statului acreditar pot fi angajați.

(4) Statul acreditar poate oricând să refuze sau să retragă autorizarea de a desfășura activități lucrative în situația în care membrul de familie nu respectă legile statului acreditar.

(5) Dacă membrul de familie intenționează să se angajeze în noi activități lucrative după primirea autorizării de a desfășura activități lucrative în baza prezentului acord, acesta trebuie să solicite din nou autorizarea prin intermediul misiunii diplomatice.

(6) Pentru profesiile sau activitățile pentru care sunt necesare calificări speciale, membrul de familie trebuie să îndeplinească cerințele care reglementează profesiile sau activitățile respective în statul acreditar.

3. Procedura

(1) Cererea pentru autorizarea de a desfășura activități lucrative va fi trimisă de misiunea diplomatică a statului acreditant, în numele membrului de familie, Ministerului Afacerilor Externe al statului acreditar. Cererea va trebui să specifice legătura dintre membrul de familie și membrul misiunii diplomatice ori postului consular, cât și activitatea lucrativă pentru care autorizarea a fost solicitată.

(2) După ce se verifică dacă persoana pentru care se solicită autorizarea este inclusă în categoriile stabilite de acord, Ministerul Afacerilor Externe al statului acreditar, urmând

procedurile interne, va notifica imediat misiunea diplomatică a statului acreditant că membrul de familie a fost autorizat să desfășoare activități lucrative cu respectarea legislației relevante a statului acreditar.

(3) Procedura urmată se va aplica în așa fel încât să permită membrului de familie să desfășoare activități lucrative cât mai curând posibil și orice cerințe referitoare la permisul de muncă se vor aplica în mod favorabil.

(4) Autorizarea nu se va aplica în cazul cetățenilor sau rezidenților permanenți ai statului acreditar.

4. Imunitate de jurisdicție civilă

În cazul membrilor de familie care se bucură de imunitate de jurisdicție civilă și administrativă în statul acreditar în conformitate cu Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice din 18 aprilie 1961 sau în baza oricărui alt instrument internațional aplicabil, o asemenea imunitate nu se va aplica în privința oricărui act efectuat în cursul activității lucrative și care cade sub incidența legii civile sau administrative a statului acreditar.

5. Imunitatea de jurisdicție penală

În cazul membrilor de familie care se bucură de imunitate de jurisdicție penală în statul acreditar în conformitate cu Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice sau în baza oricărui alt instrument internațional aplicabil, prevederile privind imunitatea de jurisdicție penală în statul acreditar continuă să se aplice în privința oricărui act efectuat în cursul activității lucrative. Cu toate acestea, la cererea statului acreditar, statul acreditant va analiza, în mod corespunzător, posibilitatea ridicării imunității membrului de familie în ceea ce privește jurisdicția penală a statului acreditar.

6. Regimul fiscal și de securitate socială

În conformitate cu prevederile Convenției de la Viena privind relațiile diplomatice sau ale oricărui alt instrument internațional aplicabil, membrii de familie se supun în privința aspectelor legate de activitatea lucrativă în acel stat regimului fiscal și de securitate socială din statul acreditar.

7. Soluționarea disputelor

Orice dispută referitoare la interpretarea sau aplicarea acestui acord va fi soluționată prin consultări prin canale diplomatice.

8. Durata și încetarea valabilității

Prezentul acord va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată. Oricare dintre părți poate să-i înceteze valabilitatea, oricând, printr-o notificare adresată celeilalte părți, pe canale diplomatice. Acordul își va înceta valabilitatea în prima zi a celei de-a treia luni de la data unei asemenea notificări.

Dacă această propunere este acceptabilă Guvernului României, această notă și răspunsul afirmativ al Ambasadei României la Belgrad va constitui un acord între cele două guverne, care va intra în vigoare la 30 de zile de la data ultimei note prin care părțile se notifică reciproc privind îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a Acordului”.

Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Serbia folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Serbia asigurarea înaltei sale considerații.

Belgrad, 9 iulie 2015

Ambasada României în Republica Serbia
Nr. 1.217

Ambasada României la Belgrad prezintă complimentele sale Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Serbia și are onoarea de a confirma primirea Notei verbale nr. 461-1/2015, din data de 9 iulie 2015, cu următorul conținut:

„Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Serbia prezintă complimentele sale Ambasadei României la Belgrad și are onoarea să propună încheierea unui acord între Guvernul Republicii Serbia și Guvernul României privind activitățile lucrative ale membrilor de familie ai membrilor misiunilor diplomatice și posturilor consulare cu următorul conținut:

«Guvernul Republicii Serbia și Guvernul României, denumite în continuare *părți*, având în vedere facilitarea activităților lucrative ale membrilor de familie ai unui membru al misiunii diplomatice sau al unui post consular al statului acreditant, au convenit după cum urmează:

1. Obiectul Acordului și definiții

(1) Membrii de familie care fac parte din gospodăria unui membru al misiunii diplomatice sau al postului consular ale statului acreditant, va fi autorizat, pe bază de reciprocitate, să desfășoare activități cu scop lucrativ în statul acreditat, în conformitate cu prevederile legale și reglementările statului acreditat și în conformitate cu prevederile prezentului acord.

(2) Pentru scopurile prezentului acord:

(a) *membru al misiunii diplomatice sau postului consular* înseamnă orice persoană angajată de statul acreditant la o misiune diplomatică sau un post consular, care nu este cetățean sau rezident permanent al statului acreditat;

(b) *membru de familie* înseamnă soțul/soția unui membru al misiunii diplomatice sau al postului consular și copiii până la vârsta de 25 de ani care fac parte din gospodăria unui membru al misiunii diplomatice sau al postului consular.

2. Autorizarea de a desfășura activități lucrative

(1) Autorizarea de a desfășura activități lucrative acordată membrului de familie al membrului misiunii diplomatice sau postului consular își va înceta valabilitatea la încheierea misiunii membrului misiunii diplomatice sau postului consular.

(2) Autorizarea de a desfășura activități lucrative își va înceta valabilitatea în cazul în care membrul de familie nu mai face parte din gospodăria membrului misiunii diplomatice sau postului consular.

(3) Autorizarea poate fi refuzată în acele cazuri în care, din motive de securitate, de exercitare a autorității publice sau de protejare a interesului național al statului acreditat, pot fi angajați numai cetățeni ai statului acreditat.

(4) Statul acreditat poate oricând să refuze sau să retragă autorizarea de a desfășura activități lucrative în situația în care membrul de familie nu respectă legile statului acreditat.

(5) Dacă membrul de familie intenționează să se angajeze în noi activități lucrative după primirea autorizării de a desfășura activități lucrative în baza prezentului acord, acesta trebuie să solicite din nou autorizarea prin intermediul misiunii diplomatice.

(6) Pentru profesiile sau activitățile pentru care sunt necesare calificări speciale, membrul de familie trebuie să îndeplinească cerințele care reglementează profesiile sau activitățile respective în statul acreditat.

3. Procedura

(1) Cererea pentru autorizarea de a desfășura activități lucrative va fi trimisă de misiunea diplomatică a statului acreditant în numele membrului de familie Ministerului Afacerilor Externe al statului acreditat. Cererea va trebui să specifice legătura dintre membrul de familie și membrul misiunii diplomatice ori postului consular, precum și activitatea lucrativă pentru care autorizarea a fost solicitată.

(2) După ce se verifică dacă persoana pentru care se solicită autorizarea este inclusă în categoriile stabilite de acord, Ministerul Afacerilor Externe al statului acreditat, urmând procedurile interne, va notifica imediat misiunea diplomatică a statului acreditant că membrul de familie a fost autorizat să desfășoare activități lucrative cu respectarea legislației relevante a statului acreditat.

(3) Procedura urmată se va aplica în așa fel încât să permită membrului de familie să desfășoare activități lucrative cât mai curând posibil și orice cerințe referitoare la permisul de muncă se vor aplica în mod favorabil.

(4) Autorizarea nu se va aplica în cazul cetățenilor sau rezidenților permanenți ai statului acreditat.

4. Imunitate de jurisdicție civilă

În cazul membrilor de familie care se bucură de imunitate de jurisdicție civilă și administrativă în statul acreditat în conformitate cu Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice din 18 aprilie 1961 sau în baza oricărui alt instrument internațional aplicabil, o asemenea imunitate nu se va aplica în privința oricărui act efectuat în cursul activității lucrative și care cade sub incidența legii civile sau administrative a statului acreditat.

5. Imunitatea de jurisdicție penală

În cazul membrilor de familie care se bucură de imunitate de jurisdicție penală în statul acreditat în conformitate cu Convenția de la Viena privind relațiile diplomatice sau în baza oricărui alt instrument internațional aplicabil, prevederile privind imunitatea de jurisdicție penală în statul acreditat continuă să se aplice în privința oricărui act efectuat în cursul activității lucrative. Cu toate acestea, la cererea statului acreditat, statul acreditant va analiza, în mod corespunzător, posibilitatea ridicării imunității membrului de familie în ceea ce privește jurisdicția penală a statului acreditat.

6. Regimul fiscal și de securitate socială

În conformitate cu prevederile Convenției de la Viena privind relațiile diplomatice sau a oricărui alt instrument internațional aplicabil, membrii de familie se supun în privința aspectelor legate de activitatea lucrativă în acel stat regimului fiscal și de securitate socială din statul acreditat.

7. Soluționarea disputelor

Orice dispută referitoare la interpretarea sau aplicarea acestui acord va fi soluționată prin consultări prin canale diplomatice.

8. Durata și încetarea valabilității

Prezentul acord va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată. Oricare dintre părți poate să-i înceteze valabilitatea, oricând, printr-o notificare adresată celeilalte părți, pe canale diplomatice. Acordul își va înceta valabilitatea în prima zi a celei de-a treia luni de la data unei asemenea notificări.

Dacă această propunere este acceptabilă Guvernului României, această notă și răspunsul afirmativ al Ambasadei României la Belgrad vor constitui un acord între cele două guverne, care va intra în vigoare la 30 de zile de la data ultimei note prin care părțile se notifică reciproc privind îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a Acordului.»

Ambasada României la Belgrad are onoarea să confirme că această propunere este acceptabilă Guvernului României și că această notă și răspunsul afirmativ al Ambasadei României la Belgrad vor constitui un acord între cele două guverne care va intra în vigoare la 30 de zile de la data ultimei note prin care părțile se notifică reciproc privind îndeplinirea procedurilor interne necesare pentru intrarea în vigoare a acordului.

Ambasada României la Belgrad folosește acest prilej pentru a reînnoi Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Serbia asigurarea înaltei sale considerații.

Belgrad, 14 iulie 2015

Ministerului Afacerilor Externe al României

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind aprobarea conducătorului executiv și aprobarea reluării activității Societății WISE INSURANCE BROKERS — S.R.L.

În temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor Hotărârii Parlamentului nr. 60/2013 privind numirea membrilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 5 noiembrie 2013,

în baza prevederilor Hotărârii Parlamentului nr. 14/2014 privind numirea președintelui și a unui membru neexecutiv, ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 1 aprilie 2014,

în baza prevederilor Hotărârii Parlamentului nr. 41/2014 privind numirea prim-vicepreședintelui — membru executiv, a vicepreședintelui — membru executiv — sectorul asigurărilor — reasigurărilor și a unui membru neexecutiv ai Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 1 octombrie 2014,

în baza prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 40/2015 privind numirea unui membru neexecutiv al Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 16 septembrie 2015,

în temeiul Hotărârii adoptate de Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară, în data de 27 ianuarie 2016,

președintele Autorității de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă doamna Stoica Codruța Doina Monica în funcția de director executiv la Societatea WISE INSURANCE BROKERS — S.R.L., conform Hotărârii administratorului nr. 49 din 14 decembrie 2015.

Art. 2. — Se aprobă reluarea activității Societății WISE INSURANCE BROKERS — S.R.L.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 5 februarie 2016.
Nr. 302.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

